

NOS FREDERICUS SEXTUS
DEI GRATIA
REX
DANIÆ, VANDALORUM GOTHORUMQUE,

Vi Frederik VI

De Daners, Venders og Gothers konge af Guds nåde, hertug af Slesvig, hertug af Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg;

Vi bevidner offentligt med dette åbne brev og i Vores eget og Vore arvingers og efterfølgeres navn og gør det bekendt for alle og enhver, at Vi intet ønsker mere end at de, der har udmærket sig, skal have hædersbevisninger og varige belønninger, at de, der har ædle og desto mere tillidsfulde hjerter, skal bæres til ærens og hæderens tinde, og at det efter Vor formening ikke bidrager uvæsentligt til vor kongelige Majestæts ære, hvis de, hvis herkomst glans og egne udmærkelser tilstrækkelig klare, at vor kongelige, purpurklædte højre hånds berøring, sendes bort, strålende af den hæder, som Vor kongelige nåde medfører.

Derfor og som udtryk for Vor taknemmelighed og troskab over for den af Os elskede **Frederik Friherre Baron af Eyben**, som er smykket med Vor Dannebrogordens Storkors, og som er Vor kongelige nøglebærer, og Vor gesandt med uindskrænkede beføjelser i Frankfurt am Main, som i udførelsen af en pålagt opgave har bevist Os sin enestående nytte, hvilket Vi allernådigst har erkendt; ham vælger vi til, bekendtgør som og erklærer officielt at være **greve** med denne vor skrivelse og med Vor fulde kongelige autoritet, og Vi optager og adopterer ham i antallet og selskabet af Vore grever, de som af Os har erhvervet og besidder de len, som almindeligt kaldes lensgrever; og samtidig ønsker Vi, at både han selv og hans ægtefødte børn af hankøn og deres efterkommere, som er født lovformeligt i legitimt ægteskab og af hankøn, skal glæde sig over og nyde alle privilegier, hædersposter, fritagelse for almindelige borgerpligter, forrettigheder, som andre grever i Vort rige og Vor magtsfære kan glæde sig over og nyde eller vil kunne glædes over og nyde i fremtiden; dog uden at krænke førstefødselsretten, således som den er indstiftet af Os vedrørende grevers privilegier.

Som et særligt tegn på Vor endnu store kongelige nåde giver Vi til den føromtalte **Frederik nu greve af Eyben**, våben og slægts insignier, øget og smykket på følgende måde, således om skildret her, og som det er fremstillet og beskrevet med korrekte og klare farver.

Et forgyldt skjold smykkes af en mørkeblå ørn, som atter er smykket med 2 trekløvere imellem de udbredte vinger og tillige forsynet med 3 nagler, som er fæstet på dens pande. 3 rytterhjelme som har 3 grevekroner langs hjælmens øverste kant. Fra den første stikker 2 vesselhorn op, af hvilke den øvre del er mørkeblå og den nedre del stråler af ægte guld. En mørkeblå ørn sidder midt på den 2. hjelm, også denne ørn har kløvere og nagler, sådan som det lige er beskrevet ovenfor. På den sidste af disse hjelme er en udslagen vinge.

På den ene side støtter en bevæbnet mand skjoldet, som våbendragere plejer at gøre, idet han i højre hånd holder en lanse, der bærer et rødt banner med et hvidt kors, og i hvilket der findes et mørkeblåt ørnehoved, ligeledes med tre nagler. På den anden side findes en med naturlige farver malet løve, der i venstre forpote holder en lanse – ligesom manden – dog med et mørkeblåt banner.

Vi ønsker og befaler, at ikke blot den tidligere nævnte **Frederik af Eyben**, men også hans ægtefødte børn af hankøn sammen med deres ægtefødte afkom af hankøn – dog under overholdelse af førstefødselsretten som tidligere nævnt – at han skal glæde sig over og nyde efter behag og for bestandig og i al fremtid de allerede nævnte insignier, hvor som helst og ved alle slags rytteropvisninger, dem der almindeligt kaldes turneringer, ved alle lejligheder, lige så meget i fred som i krig, som et strålende tegn på Vor kongelige velvilje.

Vi forhindrer og forbyder, at noget som helst sker imod disse bestemmelser eller som falskneri af denne Vor kongelige skrivelse under straf af 200 mark af rent guld, som skal tilkendes Vort skatkammer som tegn på Vor alleralvorligste harme.

Vi underskriver egenhændigt dette Vort dokument som bekræftelse af alle de nævnte bestemmelser og har befalet Vor storsekretsbevarer, at dette bekræftes.

Dette blev givet i København 16. oktober år 1817 efter Kr.f. i Vort 9. regeringsår.

Frederik R

Monrad

Ørsted

Lassen

/Hammerich